

Пенчо Славейков

Над мойто чело лавърът не
вий...

Над мойто чело лавърът не вий
коравите си листи тежкодъхни;
над друго чело нека той изсъхне,
и лоб плешив от слънце да закрий.

Че друго цвете мен е по сърце.
И всяко утро него цветице
ми кити с поздрав мойта дружка –
благоуханна, росна теменужка.

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Силвия Гогова, Милена Тодорова и Мартин Митов

Публикация

П. П. Славейков, Събрани съчинения в осем тома, том 1. Български писател, С. 1958
П. П. Славейков, Съчинения. Том II. Лирика. Фигура, С. 2003.

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6558>]